

**SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH**

40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23

tel.: 32 255 – 27 – 75 fax: 32 251 – 86 – 72

e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl

REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OŚ/41.9/701/2024/16678/RN

Katowice, dnia 31.12.2024r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570) oraz art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 572),

po rozpatrzeniu odwołania inwestora – spółki RECYKLING SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie – reprezentowanego przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Łukasza Strzelca, zawartego w piśmie z dnia 17 września 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Mysłowice z dnia 16 lutego 2024 znak sprawy OS – I.6220.38.2022.SS w sprawie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla „Przedsięwzięcia polegającego na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na działkach 1989/274, 1992/274 oraz przy ul. Legnickiej w Chorzowie””, od decyzji Naczelnika Wydziału Ochrony Środowiska w Urzędzie Miasta Mysłowice, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Mysłowice, Nr OS – I.6220.38.2022.SS z dnia 16 lutego 2024r., o treści sentencji: „odmawiam wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Przedsięwzięcie polegające na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na działkach 1989/274, 1992/274 oraz 1994/273 przy ul. Legnickiej w Chorzowie”.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodniczący składu: Robert Nowicki (sprawozdawca)

Członkowie: Katarzyna Stebnicka
Anna Gwizdal – Świętoń

na posiedzeniu w dniu 31 grudnia 2024r.

orzekło

uchylić w całości zaskarżoną decyzję
i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Uzasadnienie

Decyzją Nr OS – I.6220.38.2022.SS z dnia 16 lutego 2024r., organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 775 z późn. zm.), art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. Z 2022r. poz. 1029), art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023r. poz. 1890) oraz § 3 ust. 1 pkt 83 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku spółki RECYKLING SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie w sprawie wydania decyzji

o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Przedsięwzięcie polegające na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na działkach 1989/274, 1992/274 oraz 1994/273 przy ul. Legnickiej w Chorzowie”, orzekł jak wskazano na wstępie.

W uzasadnieniu ww. decyzji organ pierwszej instancji przedstawił motywy wydanego w sprawie orzeczenia.

Ww. decyzja organu pierwszej instancji została doręczona bezpośrednio inwestorowi – spółce RECYKLING SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie – z pominięciem jej pełnomocnika radcy prawnego Pana Łukasza Strzelca, w dniu 4 marca 2024r.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył inwestor – spółka RECYKLING SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie – reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Łukasza Strzelca (pismo z dnia 15 marca 2024r., zatytułowane: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Mysłowice z dnia 16 lutego 2024 znak sprawy OS – I.6220.38.2022.SS w sprawie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla „Przedsięwzięcia polegającego na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na działkach 1989/274, 1992/274 oraz przy ul. Legnickiej w Chorzowie””).

Pismem Nr OS – I.6220.38.2022.SS z dnia 27 marca 2024r., organ pierwszej instancji przekazał ww. odwołanie inwestora – spółki RECYKLING SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie – reprezentowanego przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Łukasza Strzelca, zawarte w piśmie z dnia 15 marca 2024r., wraz z aktami sprawy, do organu odwoławczego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po rozpatrzeniu ww. odwołania inwestora – spółki RECYKLING SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie – reprezentowanego przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Łukasza Strzelca, zawartego w piśmie z dnia 15 marca 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Mysłowice z dnia 16 lutego 2024 znak sprawy OS – I.6220.38.2022.SS w sprawie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla „Przedsięwzięcia polegającego na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na działkach 1989/274, 1992/274 oraz przy ul. Legnickiej w Chorzowie””, od decyzji organu pierwszej instancji Nr OS – I.6220.38.2022.SS z dnia 16 lutego 2024r., postanowieniem Nr SKO.OŚ/41.9/234/2024/6601/KK z dnia 26 kwietnia 2024r. stwierdziło niedopuszczalność ww. odwołania. W uzasadnieniu ww. postanowienia Kolegium przedstawiło motywy wydanego rozstrzygnięcia i wskazało, że z uwagi na fakt niedoręczenia zaskarżonej decyzji pełnomocnikowi inwestora – spółki RECYKLING SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie – radcy prawnemu Panu Łukaszowi Strzelcowi, decyzja ta nie została wprowadzona do obrotu prawnego, a zatem w obrocie prawnym nie istnieje przedmiot odwołania.

Pismem z dnia 5 września 2024r., zatytułowanym: „Pismo strony”, inwestor – spółka RECYKLING SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie – reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Łukasza Strzelca wniosła o prawidłowe doręczenie ww. decyzji organu pierwszej instancji Nr OS – I.6220.38.2022.SS z dnia 16 lutego 2024r., do rąk ww. pełnomocnika.

Pismem Nr OS – I.6220.38.2022.SS z dnia 11 września 2024r., organ pierwszej instancji doręczył ww. decyzję Nr OS – I.6220.38.2022.SS z dnia 16 lutego 2024r. do rąk ww. pełnomocnika inwestora – spółki RECYKLING SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie.

Ww. decyzja organu pierwszej instancji została doręczona radcy prawnemu Panu Łukaszowi Strzelcowi – pełnomocnikowi inwestora – spółki RECYKLING SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie – w dniu 13 września 2024r.

Pismem z dnia 17 września 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Mysłowice z dnia 16 lutego 2024 znak sprawy OS – I.6220.38.2022.SS w sprawie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla „Przedsięwzięcia polegającego na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na działkach 1989/274, 1992/274 oraz

przy ul. Legnickiej w Chorzowie””, inwestor – spółka RECYKLING SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie – reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Łukasza Strzelca, złożyła w terminie odwołanie od ww. decyzji organu pierwszej instancji Nr OS – I.6220.38.2022.SS z dnia 16 lutego 2024r. W pisemnym odwołaniu (pismo z dnia 17 września 2024r., zatytułowane: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Mysłowice z dnia 16 lutego 2024 znak sprawy OS – I.6220.38.2022.SS w sprawie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla „Przedsięwzięcia polegającego na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na działkach 1989/274, 1992/274 oraz przy ul. Legnickiej w Chorzowie””), pełnomocnik odwołującej się strony wyraził niezadowolone z rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji i zaskarżył je w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego to jest:

- 1) art. 7, art. 77 oraz 80 kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez niedokładne wyjaśnienie stanu faktycznego, w tym brak wszechstronnego i należytego rozpatrzenia zebranego materiału dowodowego i naruszenie granic oceny dowodów, polegające na pominięciu rozważenia i oceny dowodów przedstawionych w sprawie przez odwołującą się stronę;
- 2) art. 107 § 3 w związku z art 11 kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez wadliwe uzasadnienie zaskarżonej decyzji, przejawiające się w braku odniesienia się do wszystkich argumentów odwołującej się strony, wskazanych w złożonych pismach, braku wyczerpującego wskazania faktów, które organ pierwszej instancji uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej.

Wskazując na powyższe pełnomocnik odwołującej się strony wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz rozpoznanie sprawy co do istoty. W uzasadnieniu odwołania pełnomocnik odwołującej się strony przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Pismem Nr OS – I.6220.38.2022.SS z dnia 23 września 2024r., organ pierwszej instancji przekazał do organu odwoławczego akta sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją.

W dniu 26 września 2024r. do organu odwoławczego wpłynęło przekazane przez organ pierwszej instancji ww. odwołanie inwestora – spółki RECYKLING SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie – reprezentowanego przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Łukasza Strzelca, zawarte w piśmie z dnia 17 września 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Mysłowice z dnia 16 lutego 2024 znak sprawy OS – I.6220.38.2022.SS w sprawie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla „Przedsięwzięcia polegającego na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na działkach 1989/274, 1992/274 oraz przy ul. Legnickiej w Chorzowie””, od decyzji organu pierwszej instancji Nr OS – I.6220.38.2022.SS z dnia 16 lutego 2024r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po analizie akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego stwierdza, co następuje:

Z akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego wynika, że inwestor – spółka RECYKLING SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie – pismem z dnia 20 czerwca 2022r., zatytułowanym: „Wniosek o uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, wystąpił do organu pierwszej instancji – Prezydenta Miasta Chorzowa – o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Przedsięwzięcie polegające na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na działkach 1989/274, 1992/274 oraz 1994/273 przy ul. Legnickiej w Chorzowie”, przewidzianego do realizacji w Chorzowie przy ul. Legnickiej, na działkach o numerach ewidencyjnych: 1989/274 (prawie cała działka), 1992/274 (część działki) oraz 1994/273 (część działki), obręb 246301_1.0001.

W treści ww. wniosku inwestor wskazał, że przedmiotowe przedsięwzięcie zaliczane jest do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 83 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to jest: punkty do zbierania, w tym przeładunku: odpadów wymagających uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów z wyłączeniem odpadów obojętnych oraz punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych. Dodatkowo wskazał, że w ramach planowanego przedsięwzięcia inwestor planuje prowadzić przetwarzanie odpadów o kodach: 17 04 10* (Kable zawierające ropę naftową, smoły i inne substancje niebezpieczne) oraz 17 04 11 (Kable inne niż wymienione w 17 04 10), w procesie klasyfikowanym jako: R12 – wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1 do R11 oraz, że w przypadku, gdy działalność wymagająca zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów nie jest zakwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest wymagana, a planowana eksploatacja dwóch urządzeń do przetwarzania kabli nie stanowi zamierzenia budowlanego, ani innej ingerencji w środowisko polegającej na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, zatem nie stanowi przedsięwzięcia w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Wskazał również, że w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, jako przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wymienione są instalacje związane z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów, a wnioskowane urządzenia do przetwarzania kabli nie stanowią instalacji w rozumieniu przepisów ochrony środowiska, Nadto wskazał, że planowane przedsięwzięcie zlokalizowane będzie na terenie byłej stacji demontażu pojazdów, do której inwestor ma prawo użytkowania na podstawie umowy dzierżawy. Z akt sprawy wynika również, że wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia niezbędne jest do uzyskania zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów wydanego w oparciu o przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach.

Do ww. pisma inwestor dołączył dodatkowe dokumenty, w tym: kartę informacyjną przedsięwzięcia, sporządzoną w dniu 15 czerwca 2022r.; poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie; mapę z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie; oraz dowód uiszczenia opłaty skarbowej za wydanie wnioskowanej decyzji.

Powyższe pismo wpłynęło do organu pierwszej instancji – Prezydenta Miasta Chorzowa – w dniu 23 czerwca 2022r. i z tym dniem zostało zainicjowane postępowanie administracyjne w sprawie.

Pismem Nr UE – III.6220.29.2022.AK3/wu z dnia 5 lipca 2022r., organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Chorzowa – wezwał inwestora do uzupełnienia ww. wniosku, zawartego w piśmie z dnia 20 czerwca 2022r., zatytułowanym: „Wniosek o uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”.

Pismem z dnia 26 lipca 2022r. inwestor uzupełnił ww. wniosek, zawarty w piśmie z dnia 20 czerwca 2022r., zatytułowanym: „Wniosek o uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, oraz nadesłał dodatkowe dokumenty. W treści tego wniosku skorygował nazwę przedsięwzięcia na: „Przedsięwzięcie polegające na zbieraniu i przetwarzaniu

odpadów przy ul. Legnickiej w Chorzowie”, i wskazał, że ma ono objąć działki o numerach ewidencyjnych: 1989/274, 1992/274, 1994/273, 1993/274 i 1995/273.

Powyższe pismo wpłynęło do organu pierwszej instancji – Prezydenta Miasta Chorzowa – w dniu 26 lipca 2022r.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się:

- 1) wydruki uproszczonych wypisów z rejestru gruntów, sporządzone w dniu 20 czerwca 2022r.,
- 2) wypis z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Chorzów dla części obszaru gminy w rejonie ul. Legnickiej,
- 3) wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Chorzów dla części obszaru gminy w rejonie ul. Legnickiej,
- 4) pismo Dyrektora Wydziału Architektury i Budownictwa w Urzędzie Miejskim w Chorzowie Nr AB – II.6724.1.726.2021.AS/1 z dnia 28 grudnia 2021r.,

Obwieszczeniem o wszczęciu postępowania Nr UE – III.6220.29.2022.AK3/w.obw. z dnia 12 września 2022r., organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Chorzowa – poinformował strony postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Przedsięwzięcie polegające na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów przy ul. Legnickiej w Chorzowie”, które ma objąć działki o numerach ewidencyjnych: 1989/274, 1992/274, 1994/273, 1993/274 i 1995/273.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Chorzowa – decyzją Nr 19/2022 (Nr sprawy: UE – III.6220.29.D.2022.AK3/1) z dnia 14 września 2022r. odmówił wydania na wniosek inwestora decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Przedsięwzięcie polegające na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów przy ul. Legnickiej w Chorzowie”, które ma objąć działki o numerach ewidencyjnych: 1989/274, 1992/274, 1994/273, 1993/274 i 1995/273. W uzasadnieniu ww. decyzji organ pierwszej instancji przedstawił motywy wydanego w sprawie orzeczenia.

Pismem Nr UE – III.6220.29.2022.AK3/wu/2 z dnia 15 września 2022r., organ pierwszej instancji – Prezydenta Miasta Chorzowa – wezwał inwestora do skorygowania ww. wniosku, zawartego w piśmie z dnia 20 czerwca 2022r., zatytułowanym: „Wniosek o uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, odnosząc się wyłącznie do obszaru o powierzchni 3.700 m³ obejmującego wyłącznie działki o numerach ewidencyjnych: 1989/274, 1992/274 i 1994/273.

Pismem z dnia 26 września 2022r., zatytułowanym: „Wniosek o zawieszenie postępowania”, inwestor wystąpił do Prezydenta Miasta Chorzowa – organu pierwszej instancji – o zawieszenie postępowania administracyjnego w sprawie.

Od ww. decyzji organu pierwszej instancji – Prezydenta Miasta Chorzowa – Nr 19/2022 (Nr sprawy: UE – III.6220.29.D.2022.AK3/1) z dnia 14 września 2022r. odwołanie w terminie złożył inwestor – spółka RECYKLING SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie – reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Łukasza Strzelca (pismo z dnia 27 września 2022r., zatytułowane: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Mysłowice z dnia 16 lutego 2022 znak sprawy OS – I.6220.38.2022.SS w sprawie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”). Do ww. odwołania dołączono pełnomocnictwo udzielone radcy prawnemu Pana Łukaszowi Strzelcowi do działania w sprawie w imieniu inwestora w dniu 26 września 2022r.

Pismem Nr UE – III.6220.29.2022.AK3/SKO/odw z dnia 29 września 2022r., organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Chorzowa – przekazał ww. odwołanie inwestora – spółki RECYKLING SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie – reprezentowanego przez

pełnomocnika radcę prawnego Pana Łukasza Strzelca, zawarte w piśmie z dnia 27 września 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Mysłowice z dnia 16 lutego 2022 znak sprawy OS – I.6220.38.2022.SS w sprawie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, wraz z aktami sprawy, do organu odwoławczego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po rozpatrzeniu ww. odwołania inwestora – spółki RECYKLING SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie – reprezentowanego przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Łukasza Strzelca, zawartego w piśmie z dnia 27 września 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Mysłowice z dnia 16 lutego 2022 znak sprawy OS – I.6220.38.2022.SS w sprawie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, decyzją Nr SKO.OŚ/41.9/565/2022/15222/BL z dnia 13 października 2022r. uchyliło w całości zaskarżoną decyzję organu pierwszej instancji – Prezydenta Miasta Chorzowa – Nr 19/2022 (Nr sprawy: UE – III.6220.29.D.2022.AK3/1) z dnia 14 września 2022r. i przekazało ww. sprawę do ponownego rozpatrzenia temu organowi. W treści uzasadnienia decyzji Kolegium przedstawiło motywy wydanego orzeczenia w tym wskazało na uchybienia, które organ pierwszej instancji winien usunąć w toku ponownego rozpatrywania sprawy.

Pismem Nr UE – III.6220.29.2022.AK3/SKO/wył. z dnia 7 listopada 2022r., organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Chorzowa – wystąpił do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyłączenie Prezydenta Miasta Chorzowa i o wyznaczenie innego organu do prowadzenia postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów przy ul. Legnickiej w Chorzowie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po rozpatrzeniu wniosku organu pierwszej instancji – Prezydenta Miasta Chorzowa – zawartego w piśmie Nr UE – III.6220.29.2022.AK3/SKO/wył. z dnia 7 listopada 2022r., postanowieniem Nr SKO.OŚ/41.9/598/2022/17880/BL z dnia 17 listopada 2022r. postanowiło wyznaczyć Prezydenta Miasta Mysłowice do załatwienia ww. sprawy. W uzasadnieniu ww. postanowienia Kolegium przedstawiło motywy wydanego w sprawie orzeczenia.

Pismem Nr UE – III.6220.29.2022.AK3/PM M – ce z dnia 25 listopada 2022r., Prezydent Miasta Chorzowa – były organ pierwszej instancji – przekazał akta sprawy do Prezydenta Miasta Mysłowice – organu pierwszej instancji wyznaczonego do załatwienia przedmiotowej sprawy postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OŚ/41.9/598/2022/17880/BL z dnia 17 listopada 2022r. – celem załatwienia zgodnie z właściwością.

Pismem z dnia 2 grudnia 2022r., zatytułowanym: „Wniosek o zawieszenie postępowania”, inwestor wystąpił do Prezydenta Miasta Mysłowice – organu pierwszej instancji wyznaczonego do załatwienia przedmiotowej sprawy postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OŚ/41.9/598/2022/17880/BL z dnia 17 listopada 2022r. – o zawieszenie postępowania administracyjnego w sprawie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach postanowieniem Nr SKO.OŚ/41.9/738/2022/0/BL z dnia 19 grudnia 2022r., z urzędu postanowiło sprostować oczywiste omyłki w postanowieniu Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OŚ/41.9/598/2022/17880/BL z dnia 17 listopada 2022r. W uzasadnieniu ww. postanowienia Kolegium przedstawiło motywy wydanego w sprawie orzeczenia.

Pismem Nr OS – I.6220.38.2022.SS z dnia 7 grudnia 2022r., zatytułowanym: „Wezwanie do uzupełnienia opłaty skarbowej”, Prezydent Miasta Mysłowice – organ pierwszej instancji wyznaczony do załatwienia przedmiotowej sprawy postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OŚ/41.9/598/2022/17880/BL z dnia 17 listopada 2022r. – wezwał inwestora do

uiszczenia opłaty skarbowej od wydania przedmiotowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia.

Postanowieniem Nr OS – I.6220.38.2022.SS z dnia 5 stycznia 2023r. Prezydent Miasta Mysłowice – organ pierwszej instancji wyznaczony do załatwienia przedmiotowej sprawy postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OŚ/41.9/598/2022/17880/BL z dnia 17 listopada 2022r. – zwrócił przedmiotowy wniosek inwestora o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia.

Pismem z dnia 23 stycznia 2023r., z tytułowanym: „Zażalenie”, inwestor złożył zażalenie na wyżej opisane postanowienie Prezydenta Miasta Mysłowice – organu pierwszej instancji wyznaczonego do załatwienia przedmiotowej sprawy postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OŚ/41.9/598/2022/17880/BL z dnia 17 listopada 2022r. W uzasadnieniu przedstawił stanowisko w sprawie.

Pismem Nr UE – III.6220.29.2022.AK3/zwrot akt z dnia 24 stycznia 2023r., Prezydent Miasta Chorzowa – były organ pierwszej instancji – przekazał akta sprawy do Prezydenta Miasta Mysłowice – organu pierwszej instancji wyznaczonego do załatwienia przedmiotowej sprawy postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OŚ/41.9/598/2022/17880/BL z dnia 17 listopada 2022r.

Pismem z dnia 6 lutego 2023r. inwestor przekazał do Prezydenta Miasta Mysłowice – organu pierwszej instancji wyznaczonego do załatwienia przedmiotowej sprawy postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OŚ/41.9/598/2022/17880/BL z dnia 17 listopada 2022r. – dowód uiszczenia opłaty skarbowej od wydania przedmiotowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia.

Pismem z dnia 1 marca 2023r. inwestor przekazał do Prezydenta Miasta Mysłowice – organu pierwszej instancji wyznaczonego do załatwienia przedmiotowej sprawy postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OŚ/41.9/598/2022/17880/BL z dnia 17 listopada 2022r. – akta sprawy celem załatwienia.

Pismem Nr OS – I.6220.38.2022.SS z dnia 28 kwietnia 2023r., z tytułowanym: „Zawiadomienie o wszczęciu postępowania”, Prezydent Miasta Mysłowice – organ pierwszej instancji wyznaczony do załatwienia przedmiotowej sprawy postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OŚ/41.9/598/2022/17880/BL z dnia 17 listopada 2022r. – poinformował strony postępowania o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Przedsięwzięcie polegające na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na działkach 1989/274, 1992/274 oraz 1994/273 przy ul. Legnickiej w Chorzowie”. Pismem tym organ pierwszej instancji poinformował również o treści art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego.

Powyższe pismo wpłynęło do organu pierwszej instancji w dniu 26 lipca 2022r.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się:

- 1) pismo Prezydenta Miasta Zabrze Nr WOK – II.5315.502.2023 z dnia 15 maja 2023r., wraz z załącznikiem,
- 2) pismo Prezydenta Miasta Chorzowa Nr OT.5315.1.389.2023 z dnia 17 maja 2023r., wraz z załącznikiem,
- 3) pismo Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie Nr RS.6220.0011.2023 z dnia 22 maja 2023r., wraz z załącznikiem.

Pismem Nr OS – I.6220.38.2022.SS z dnia 5 lipca 2023r., z tytułowanym: „Wezwanie”, Prezydent Miasta Mysłowice – organ pierwszej instancji wyznaczony do

załatwienia przedmiotowej sprawy postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OŚ/41.9/598/2022/17880/BL z dnia 17 listopada 2022r. – wezwał inwestora do udzielenia wyjaśnień w sprawie.

Pismem z dnia 24 lipca 2023r. inwestor przekazał do Prezydenta Miasta Mysłowice – organu pierwszej instancji wyznaczonego do załatwienia przedmiotowej sprawy postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OŚ/41.9/598/2022/17880/BL z dnia 17 listopada 2022r. – wyjaśnienia w sprawie.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się:

- 1) wypis z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Chorzów dla części obszaru gminy położonego w rejonie ulic legnickiej, Olszewskiego i Nowej, dla terenu położonego w rejonie ul. Legnickiej w Chorzowie,
- 2) wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Chorzów dla części obszaru gminy w rejonie ul. Legnickiej,
- 3) pismo Dyrektora Wydziału Architektury i Budownictwa w Urzędzie Miejskim w Chorzowie Nr AB – II.6724.176.2023.MG/1 z dnia 7 lipca 2023r.

Pismem Nr OS – I.6220.38.2022.SS z dnia 17 listopada 2023r., z tytułowanym: „Zawiadomienie o zakończeniu postępowania administracyjnego”, Prezydent Miasta Mysłowice – organ pierwszej instancji wyznaczony do załatwienia przedmiotowej sprawy postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OŚ/41.9/598/2022/17880/BL z dnia 17 listopada 2022r. – poinformował strony postępowania o zakończeniu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Przedsięwzięcie polegające na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na działkach 1989/274, 1992/274 oraz 1994/273 przy ul. Legnickiej w Chorzowie”. Pismem tym organ pierwszej instancji poinformował również o uprawnieniach stron wynikających z treści art. 10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego.

Pismem z dnia 29 listopada 2023r., z tytułowanym: „Pismo strony”, inwestor reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Łukasza Strzelca przedstawił stanowisko w sprawie. Do pisma dołączył dodatkowe dokumenty, w tym kopię pełnomocnictwa udzielonego mu do działania w imieniu inwestora w dniu 26 września 2022r., które zostało złożone do akt sprawy przy odwołaniu inwestora zawartym w piśmie z dnia 27 września 2022r., z tytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Mysłowice z dnia 16 lutego 2022 znak sprawy OS – I.6220.38.2022.SS w sprawie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, od decyzji organu pierwszej instancji – Prezydenta Miasta Chorzowa – Nr 19/2022 (Nr sprawy: UE – III.6220.29.D.2022.AK3/1) z dnia 14 września 2022r.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie, organ pierwszej instancji, decyzją Nr OS – I.6220.38.2022.SS z dnia 16 lutego 2024r. orzekł jak wskazano na wstępie, z czym nie zgodził się inwestor reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Łukasza Strzelca i w terminie złożył odwołanie, zawarte w piśmie z dnia 17 września 2024r., z tytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Mysłowice z dnia 16 lutego 2024 znak sprawy OS – I.6220.38.2022.SS w sprawie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla „Przedsięwzięcia polegającego na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na działkach 1989/274, 1992/274 oraz przy ul. Legnickiej w Chorzowie””.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny odnoszący się do przedmiotowej sprawy:

Kolegium wskazuje, że w sprawie znajdzie zastosowanie ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w

ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 1112).

Zgodnie z brzmieniem art. 71 ust. 1 ww. ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Stosownie do postanowień ust. 2 ww. artykułu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

Zgodnie z brzmieniem art. 72 ust. 1 ww. ustawy wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 28, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2 i ust. 2a ww. artykułu.

W myśl postanowień ust. 1a ww. artykułu wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane.

W myśl ust. 3 ww. artykułu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a.

Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b tego artykułu.

Zgodnie z treścią art. 73 ust. 1 ww. ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Przepis art. 74 ust. 1 ww. ustawy wymienia dokumenty jakie należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W myśl ust. 3 ww. przepisu, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie do brzmienia ust. 3a ww. artykułu stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć (innych niż wymienione w punktach 1 – 3). Szczegółowe zasady ustalania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określają przepisy ust. 1a – 7 tego artykułu.

W myśl art. 79 ust. 1 ustawy przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału

społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl art. 80 ust. 2 zdanie 1 ustawy właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

W myśl ust. 2 pkt 2 tego przepisu uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać: w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl art. 86 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy: 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji; 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1; 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.

W myśl art. 86c ww. ustawy, wykonanie warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, o ile przedsięwzięcie jest realizowane.

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839 z późn. zm.).

Planowane przedsięwzięcie pod nazwą: „Przedsięwzięcie polegające na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na działkach 1989/274, 1992/274 oraz 1994/273 przy ul. Legnickiej w Chorzowie”, w świetle zapisów ww. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, ustaleń organu pierwszej instancji oraz wyjaśnień inwestora, zaliczane jest do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 83 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to jest punkty do zbierania, w tym przeładunku odpadów wymagających uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów z wyłączeniem odpadów obojętnych oraz punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

Z przytoczonych powyżej przepisów prawnych wynika, że decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się, jeżeli są spełnione łącznie dwie przesłanki pozytywne:

- przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, a nie zachodzi żadna z ustawowych przesłanek negatywnych wydania takiej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje:

Kolegium wskazuje, że przeprowadziło badanie wstępne ww. odwołania inwestora – spółki RECYKLING SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie – reprezentowanego przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Łukasza Strzelca, zawartego w piśmie z dnia 17 września 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Mysłowice z dnia 16 lutego 2024 znak sprawy OS – I.6220.38.2022.SS w sprawie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla „Przedsięwzięcia polegającego na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na działkach 1989/274, 1992/274 oraz przy ul. Legnickiej w Chorzowie””, od decyzji organu pierwszej instancji Nr OS – I.6220.38.2022.SS z dnia 16 lutego 2024r., i stwierdziło, że odwołanie to jest dopuszczalne.

Kolegium wskazuje również, że wyżej wymienione odwołanie zostało złożone w prawem przewidzianym terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1)
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2)
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W myśl § 2a tego artykułu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów.

W świetle § 2b tego artykułu przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4.

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 w. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wpływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Głosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji leżą niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczycza, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania inwestora – spółki RECYKLING SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie – reprezentowanego przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Łukasza Strzelca, zawartego w piśmie z dnia 17 września 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Mysłowice z dnia 16 lutego 2024 znak sprawy OS – I.6220.38.2022.SS w sprawie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla „Przedsięwzięcia polegającego na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na działkach 1989/274, 1992/274 oraz przy ul. Legnickiej w Chorzowie””, od decyzji organu pierwszej instancji Nr OS – I.6220.38.2022.SS z dnia 16 lutego 2024r., którą tenże organ odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Przedsięwzięcie polegające na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na działkach 1989/274, 1992/274 oraz 1994/273 przy ul. Legnickiej w Chorzowie”, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że raz jeszcze przeprowadziło postępowanie, w zakresie w jakim postępowanie to przeprowadził organ pierwszej instancji.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że zaskarżona i wyżej opisana decyzja organu pierwszej instancji Nr OS – I.6220.38.2022.SS z dnia 16 lutego 2024r., zawiera wady i nie może się ostać w obrocie prawnym. Została bowiem wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W związku z powyższym Kolegium postanowiło uchylić zaskarżoną i wyżej opisaną decyzję organu pierwszej instancji Nr OS – I.6220.38.2022.SS z dnia 16 lutego 2024r., w

całości i przekazać ww. sprawę organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia, ponieważ zachodzą przesłanki wskazane w art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego, w świetle którego organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Wyżej opisana decyzja kasacyjna może bowiem zostać wydana wyłącznie w przypadku łącznego wystąpienia ww. dwóch przesłanek z art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego. Ustawodawca nie przewidział innych okoliczności pozwalających na wydanie takiej decyzji kasacyjnej, przy czym zakres czynności jakie w ramach postępowania odwoławczego może przeprowadzić organ odwoławczy określa przepis art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie bowiem z art. 136 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję.

W świetle § 2 tego artykułu, jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli przyczyni się to do przyspieszenia postępowania, organ odwoławczy może zlecić przeprowadzenie określonych czynności postępowania wyjaśniającego organowi, który wydał decyzję.

W myśl § 3 ww. artykułu przepis § 2 stosuje się także w przypadku, gdy jedna ze stron zawarła w odwołaniu wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, a pozostałe strony wyraziły na to zgodę w terminie czternastu dni od dnia doręczenia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

W myśl postanowień § 4 tego artykułu przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że organ odwoławczy nie może co do zasady prowadzić postępowania dowodowego zastępującego postępowanie dowodowe, które winien był przeprowadzić organ pierwszej instancji. W sytuacji, gdy organ pierwszej instancji orzekł pomimo tego, że nie dysponował niezbędnymi dowodami i dowodów tych nie przeprowadził, to w istocie nie nastąpiło rozpoznanie sprawy w rozumieniu merytorycznym w pierwszej instancji. Takiej wadliwości postępowania organ odwoławczy nie może konwalidować, poza przypadkami wskazanymi w art. 136 § 1 – 3 kodeksu postępowania administracyjnego, ponieważ naruszyłby zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego wyrażoną w art. 15 kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne. Nadto w świetle art. 136 § 4 kodeksu postępowania administracyjnego przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

Kolegium wskazuje, że przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania dowodowego w szerszym zakresie niż dozwala art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego i zastąpienie w ten sposób organu pierwszej instancji w prowadzeniu postępowania wyjaśniającego pozbawiłoby stronę prawa do dwukrotnego merytorycznego

rozpoznania sprawy administracyjnej. Kolegium stwierdziło, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy konieczne jest przeprowadzenie postępowania dowodowego w znacznym zakresie, a okoliczności wymagające wyjaśnienia mają kluczowe znaczenie dla jej rozstrzygnięcia. Nie może to nastąpić w uzupełniającym postępowaniu dowodowym, o którym mowa w zacytowanym powyżej art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego. W dalszej części uzasadnienia zostaną wskazane naruszenia, których dopuścił się organ pierwszej instancji oraz zakres sprawy konieczny do wyjaśnienia ze względu na jego istotny wpływ na rozstrzygnięcie.

Kolegium wskazuje, że postępowanie administracyjne jest zorganizowanym procesem stosowania prawa, które obejmuje następujące etapy:

1. ustalenie stanu faktycznego sprawy w wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego,
2. wybór przepisu prawnego znajdującego zastosowanie w sprawie,
3. dokonanie interpretacji tego przepisu,
4. subsumcję faktów uznanych za udowodnione pod wybraną normę prawną,
5. ustalenie wiążących konsekwencji prawnych – wydanie rozstrzygnięcia.

Wszystkie opisane wyżej etapy procesu stosowania prawa winny być przeprowadzone z poszanowaniem obowiązujących i znajdujących zastosowanie w sprawie przepisów prawnych; zarówno przepisów prawa materialnego, jak i przepisów proceduralnych. Zgodnie z art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Natomiast stosownie do art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Zasada prawdy obiektywnej zawarta w art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego i rozwinięta w innych przepisach kodeksu postępowania administracyjnego, w tym w przepisie art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, ma fundamentalne znaczenie dla prawidłowego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, które pozwoli dokonać subsumcji faktów uznanych za udowodnione pod stosowną normę prawną, a następnie doprowadzi do ustalenia konsekwencji prawnych tych faktów. Obowiązek wyczerpującego i rzetelnego zebrania materiału dowodowego związany jest z sytuacją procesową organu administracji publicznej, który jest „gospodarzem” postępowania i posiada duże uprawnienia w zakresie ukształtowania tego postępowania. W szczególności organ może w każdym stadium postępowania zmienić, uzupełnić lub uchylić swoje postanowienie dotyczące przeprowadzenia dowodu. Natomiast obowiązek wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego polega na dokładnym zapoznaniu się z tym materiałem, ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Negatywne konsekwencje zaniedbania należących do organu czynności dowodowych nie mogą obciążać strony. Wykonanie obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza zatem, że zaskarżoną decyzją Nr OS – I.6220.38.2022.SS z dnia 16 lutego 2024r., organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 kodeksu postępowania administracyjnego, art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie

środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw oraz § 3 ust. 1 pkt 83 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, po rozpatrzeniu wniosku inwestora – spółki RECYKLING SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie – w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Przedsięwzięcie polegające na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na działkach 1989/274, 1992/274 oraz 1994/273 przy ul. Legnickiej w Chorzowie”, odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Przedsięwzięcie polegające na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na działkach 1989/274, 1992/274 oraz 1994/273 przy ul. Legnickiej w Chorzowie”.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji opisał przebieg postępowania oraz przedstawił motywy swojego rozstrzygnięcia.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania inwestora – spółki RECYKLING SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie – reprezentowanego przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Łukasza Strzelca, zawartego w piśmie z dnia 17 września 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Mysłowice z dnia 16 lutego 2024 znak sprawy OS – I.6220.38.2022.SS w sprawie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla „Przedsięwzięcia polegającego na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na działkach 1989/274, 1992/274 oraz przy ul. Legnickiej w Chorzowie””, od decyzji organu pierwszej instancji Nr OS – I.6220.38.2022.SS z dnia 16 lutego 2024r., którą tenże organ odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia, Kolegium zauważa, że z akt sprawy wynika, że w toku prowadzonego postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji nie doręczał pism pełnomocnikowi ustanowionemu przez odwołującą się stronę. Organ pierwszej instancji nie doręczył bowiem pełnomocnikowi ustanowionemu przez odwołującą się stronę żadnego pisma w toku ponownego rozpatrywania sprawy w związku z decyzją Kolegium Nr SKO.OŚ/41.9/565/2022/15222/BL z dnia 13 października 2022r., którą Kolegium uchyliło w całości zaskarżoną decyzję organu pierwszej instancji – Prezydenta Miasta Chorzowa – Nr 19/2022 (Nr sprawy: UE – III.6220.29.D.2022.AK3/1) z dnia 14 września 2022r. i przekazało ww. sprawę do ponownego rozpatrzenia temu organowi. Również początkowo organ pierwszej instancji nie doręczył pełnomocnikowi ustanowionemu przez odwołującą się stronę zaskarżonej decyzji i dokonał tego dopiero w związku postanowieniem Kolegium Nr SKO.OŚ/41.9/234/2024/6601/KK z dnia 26 kwietnia 2024r. którym Kolegium, po rozpatrzeniu odwołania odwołującej się spółki, reprezentowanej przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Łukasza Strzelca, zawartego w piśmie z dnia 15 marca 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Mysłowice z dnia 16 lutego 2024 znak sprawy OS – I.6220.38.2022.SS w sprawie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla „Przedsięwzięcia polegającego na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na działkach 1989/274, 1992/274 oraz przy ul. Legnickiej w Chorzowie””, od decyzji organu pierwszej instancji Nr OS – I.6220.38.2022.SS z dnia 16 lutego 2024r., stwierdziło niedopuszczalność tego odwołania z uwagi na fakt niedoręczenia zaskarżonej decyzji pełnomocnikowi odwołującej się spółki w wyniku czego decyzja ta nie została wprowadzona do obrotu prawnego i tym samym w obrocie prawnym nie istnieje przedmiot odwołania.

W konsekwencji pełnomocnik odwołującej się spółki nie wziął udziału w postępowaniu administracyjnym w sprawie, a także nie mógł skorzystać z prawa do ostatniego słowa.

Takie działanie organu pierwszej instancji jest niedopuszczalne i narusza podstawowe zasady prowadzenia postępowania administracyjnego. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach podnosi, że w ten sposób organ pierwszej instancji ograniczył prawo strony do

czynnego udziału w postępowaniu. Wskazać należy, że stosownie do postanowień art. 32 kodeksu postępowania administracyjnego, strona może działać przez pełnomocnika, chyba że charakter czynności wymaga jej osobistego działania. Kolegium wskazuje organowi pierwszej instancji, że w myśl art. 40 § 1 i § 2 kodeksu postępowania administracyjnego, pisma doręcza się stronie, a gdy strona działa przez przedstawiciela – temu przedstawicielowi, natomiast gdy strona ustanowiła pełnomocnika, pisma doręcza się pełnomocnikowi. Od dnia powiadomienia organu o ustanowieniu pełnomocnika powinien mieć on zapewniony czynny udział w postępowaniu tak samo jak strona, a pominięcie pełnomocnika strony w czynnościach postępowania jest równoznaczne z pominięciem strony i wywołuje te same skutki prawne. Jeżeli organ administracji pomija pełnomocnika w toku czynności postępowania administracyjnego, to niweczy skutki staranności strony w dążeniu do ochrony swych praw i interesów i otrzymania takiej ochrony prawnej, jaką powinna ona uzyskać w państwie prawa. Doręczenie pisma stronie, która ustanowiła pełnomocnika, obok doręczenia go pełnomocnikowi, ma wymiar czynności procesowej, lecz wyłącznie informacyjnej. Jednoczesne bowiem doręczenie pisma stronie i pełnomocnikowi wywołuje jedynie ten skutek, że strona jest poinformowana o treści pisma, natomiast skutki prawne związane z jego doręczeniem rozpoczynają się z datą skutecznego doręczenia pisma pełnomocnikowi (por.: postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 marca 1997r., I SA/Po 1333/96, niepublikowane; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 czerwca 1997r., I SA/Lu 157/96, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 marca 1998r., II SA 157/98, niepublikowany; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 stycznia 1999r., III RN 95/98, OSNP 1999, Nr 21, poz. 672; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 maja 2001r., I SA 2605/99, niepublikowany).

Z uwagi na wyżej opisane naruszenie przepisów postępowania i pominięcie pełnomocnika odwołującej się strony w prowadzonym postępowaniu, organ pierwszej instancji naruszył także istotne uprawnienia procesowe ww. strony, wynikające z przepisu art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego. Kolegium zauważa, że w świetle art. 10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ ma obowiązek informowania stron postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego i o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem rozstrzygnięcia. Naruszenie ww. przepisu – zdaniem sądów administracyjnych – ma istotny wpływ na wynik sprawy i zawsze musi skutkować uchyleniem decyzji (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17 lutego 2005r.; sygn. akt: III SA/Wa 1904/04, CBOSA).

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji winien ww. uchybienie także usunąć.

Kolegium zauważa dalej, że organ pierwszej instancji, zaskarżoną decyzją Nr OS – I.6220.38.2022.SS z dnia 16 lutego 2024r., odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia i ww. odmowę uzasadnił tym, że w jego ocenie realizacja planowanej inwestycji jest sprzeczna z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji wskazał, że: „(...) Teren działek o numerach ewidencyjnych 1989/274, 1992/274 oraz 1994/273 objęty jest Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego dla Miasta Chorzów, przyjętym uchwałą Nr XXII/430/2004 Rady Miasta Chorzów z dnia 1 lipca 2004r. oraz zmieniony dla części obszaru gminy położonego w rejonie ulic Legnickiej, Olszewskiego i Nowej uchwałą Nr IX/155/19 Rady Miasta Chorzów z dnia 24 czerwca 2019r. Zgodnie z zapisami uchwały Nr XXII/430/2004 Rady Miasta Chorzów z dnia 1 lipca 2004r. oraz zmiany dla części obszaru gminy położonego w rejonie ulic Legnickiej, Olszewskiego i Nowej przyjętej uchwałą Nr IX/155/19 Rady Miasta Chorzów z dnia 24 czerwca 2019r. planowane przedsięwzięcie realizowane miałyby być na obszarze oznaczonym P/P – tereny produkcyjne,

65KDZ2 – tereny komunikacji kołowej (droga zbiorcza oraz 65PU2 – tereny produkcji, usług, magazynów i składów. Zgodnie z zapisami Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego oraz informacją uzyskaną z Wydziału Architektury, Budownictwa i Gospodarki Przestrzennej Urzędu Miasta Chorzowa na terenie oznaczonym 65KDZ2 i 65PU2 (w myśl ustaleń Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla części obszaru gminy położonego w rejonie ulic Legnickiej, Olszewskiego i Nowej) zakazuje się lokalizacji nowych punktów zbierania, przetwarzania i składowania odpadów – uchwała Nr IX/155/19 Rady Miasta Chorzów z dnia 24 czerwca 2019r. rozdział 1 Przepisy Ogólne § 3 ust. 3 pkt 1: „3. Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego 1) Zakazuje się: a) lokalizacji i eksploatacji instalacji i urządzeń powodujących emisję substancji i energii, o których mowa w art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo Ochrony Środowiska (...) w ilości przekraczającej standardy emisyjne, na granicy terenu lub lokalu do którego prowadzący ma tytuł prawny, b) prowadzenia działań powodujących zmiany hydrograficzne, a w szczególności zmian kierunku spływu wód powierzchniowych i powstawania nowych zalewisk, c) prowadzenia robót i realizacji inwestycji, które nie zapewnią utrzymania właściwego stanu technicznego istniejących obiektów budowlanych oraz sieci, budowli i urządzeń infrastruktury technicznej, d) prowadzenia działalności, która może przekroczyć odporność istniejącej zabudowy i zagospodarowania powierzchni na wpływy deformacji ciągłych podłoża oraz na wpływy wstrząsów górniczych, e) stosowania materiałów pyłących do utwardzania powierzchni dróg i parkingów, f) odprowadzania wód opadowych i roztopowych do gruntu i wód jeżeli nie spełniają standardów jakości o których mowa w ustawie z dnia 20 lipca 2017r. Prawo Wodne (...), g) lokalizacji nowych punktów zbierania, przetwarzania i składowania odpadów, h) produkcji, magazynowania oraz składowania materiałów i substancji niebezpiecznych” Z treści wniosku jak, również zapisów zawartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia, wynika że zakres planowanej inwestycji polegający na uruchomieniu w Chorzowie przy ul. Legnickiej, na terenie nieruchomości o numerach ewidencyjnych 1989/247, 1992/274 oraz 1994/273, punktu związanego ze zbieraniem i przetwarzaniem odpadów jest tylko częściowo zgodny z Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego. W opinii wydanej przez Dyrektora Wydziału Architektury, Budownictwa i Gospodarki Przestrzennej w imieniu Prezydenta Miasta Chorzów wskazano, że zgodność inwestycji musi spełniać wszystkie zapisy miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego a nie jedynie w części. Tutejszy organ podziela stanowisko, że planowane przedsięwzięcie winno być w całości zgodne z zapisami Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego. Kwestia ta była wielokrotnie rozważana przez Sądy Administracyjne. (...) Organ prowadzący postępowanie zwrócił uwagę również na blisko usytuowaną zabudowę mieszkalną wielorodzinną (ok. 58 m oraz 107 m) od granic planowanej inwestycji. Zauważyć należy również iż w odległości 1,02 km zlokalizowany jest zespół przyrodniczo – krajobrazowy „Żabie Doły” i 1,8 km użytek ekologiczny „Staw pod Chorzowem”. Wobec powyższego, ze względu na niezgodność części planowanej inwestycji z zapisami Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego, należy odmówić wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. (...).”

Przy czym z treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji, w tym wyżej przywołanego jego fragmentu nie wynika w oparciu o jakie konkretne zapisy uchwały Rady Miasta Chorzów Nr XXII/430/2004 z dnia 1 lipca 2004r. oraz zmiany dla części obszaru gminy położonego w rejonie ulic Legnickiej, Olszewskiego i Nowej przyjętej uchwałą Rady Miasta Chorzów Nr IX/155/19 z dnia 24 czerwca 2019r., organ pierwszej instancji uznał, że realizacja przedmiotowej inwestycji jest sprzeczna z ustaleniami tego planu.

Kolegium zwraca również uwagę, że odwołująca się strona w złożonym odwołaniu podniosła szereg okoliczności, które pomimo że były znane wcześniej organowi pierwszej instancji, to jednak nie zostały przez ten organ wyjaśnione.

Zdaniem Kolegium, w zaskarżonym rozstrzygnięciu organ pierwszej instancji nie zbadał zatem oraz nie wykazał w sposób prawidłowy, że zaistniały podstawy do wydania decyzji odmawiającej wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Przedsięwzięcie polegające na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na działkach 1989/274, 1992/274 oraz 1994/273 przy ul. Legnickiej w Chorzowie”, z uwagi na niezgodność tego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, że w tym zakresie organ pierwszej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego w celu prawidłowego zebrania całego materiału dowodowego w sprawie i dokonania wszystkich niezbędnych ustaleń w sprawie i tym samym naruszył wcześniej już przywołane przepisy postępowania administracyjnego, a to art. 7 i art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 80 tego kodeksu. Kolegium zwraca zatem uwagę, że organ pierwszej instancji prowadząc postępowanie jest zobowiązany do wszechstronnego wyjaśnienia sprawy i ustalenia wszystkich okoliczności istotnych w danej sprawie. Kolegium wskazuje dalej, iż z mocy art. 77 § 1 w związku z art. 75 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego na organie administracji publicznej ciąży obowiązek wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przy dopuszczeniu jako dowodu wszystkiego, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. Powyższe zaś ma istotne znaczenie dla prawidłowego podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie. W myśl obowiązujących przepisów prawa obowiązek wszechstronnego zbadania sprawy spoczywa na organie wydającym decyzję. Organ ten powinien dokonać oceny całego zebranego w postępowaniu materiału dowodowego w tym przyjętego stanu faktycznego oraz wskazać z uzasadnieniem, którymi ustaleniami kierował się przy wydawaniu decyzji, a które okoliczności jako nieistotne pominął. Fakty, na których organ administracyjny oparł rozstrzygnięcie winny zostać w sposób niezbity udowodnione. Zgodnie bowiem z art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego czy dana okoliczność została udowodniona. W wyroku z dnia 28 marca 2012r., sygn. akt: I OSK 563/11, Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że: „Jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności wykluczają dopiero ustalenia dokonane w całokształcie materiału dowodowego, zgromadzonego i rozpatrzonego w sposób wyczerpujący, a więc przy podjęciu wszystkich kroków niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonującej treści.” (Lex Nr 1145120) (por.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 lipca 1985r., sygn. akt: III SA 601/85). Kolegium raz jeszcze przypomina, posługując się przy tym wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 lutego 2018r., sygn. akt: II OSK 1903/17, w którym Sąd ten stwierdził: „Obowiązek rozpatrzenia całego materiału dowodowego jest związany ściśle z przyjętą zasadą swobodnej oceny dowodów. Swobodna ocena dowodów, aby nie przerodziła się w samowolę, musi być dokonana zgodnie z normami prawa procesowego oraz z zachowaniem reguł tej oceny, to jest po pierwsze – opierać się należy na materiale dowodowym zebranym przez organ, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w przepisach prawa. Po drugie ocena powinna być oparta na wszechstronnej ocenie całokształtu materiału dowodowego i po trzecie – organ powinien dokonać oceny znaczenia i wartości dowodów dla toczącej się sprawy, z zastrzeżeniem ograniczeń dotyczących dokumentów urzędowych, które mają na podstawie art. 76 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego szczególną moc dowodową. W końcu, po czwarte –

rozumowanie, w wyniku którego organ ustala istnienie okoliczności faktycznych, powinno być zgodne z zasadami logiki. Jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym, czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności wykluczają dopiero ustalenia dokonane w całokształcie materiału dowodowego (art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego), zgromadzonego i zbadanego w sposób wyczerpujący (art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego), a więc przy podjęciu wszystkich kroków niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonującej treści (art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego) (zob.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 1994r., sygn. akt: III ARN 55/94, OSNAPiUS 1995, Nr 7, poz. 83). Przepis art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego nie wyznacza organowi administracji publicznej merytorycznych reguł oceny wyników postępowania dowodowego, co skłania doktrynę i orzecznictwo do wniosku, że przepis ten statuuje zasadę swobodnej oceny dowodów. Jest ona przeciwieństwem legalnej (formalnej) teorii dowodowej, zgodnie z którą organ administracji publicznej jest związany przepisami prawa co do przyjęcia za miarodajne lub odrzucenia niektórych dowodów oraz przyznania pewnym dowodom wyższej mocy dowodowej przed innymi. (A. Wróbel, w: M. Jaśkowska, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2000, s. 470). Organ administracyjny obowiązany jest rozpatrzyć nie tylko poszczególne dowody z osobna, ale wszystkie dowody we wzajemnej łączności. Swobodna ocena dowodów, aby nie przekształciła się w samowolę, musi być bowiem dokonana zgodnie z normami prawa procesowego oraz zachowaniem reguł tej oceny (zob.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 sierpnia 2014r., sygn. akt: I OSK 1427/13).”

Zatem uchybienia w tym zakresie muszą skutkować uchyleniem decyzji i przekazaniem sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji – ze wskazaniem, iż w tym zakresie postępowanie wyjaśniające należy ponownie przeprowadzić.

Kolegium wskazuje dalej, że organ pierwszej instancji w toku postępowania naruszył przepis art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z tym naruszeniem art. 10 § 2 i 3 tego kodeksu. Kolegium zauważa, że orzekając w sprawie organ pierwszej instancji nie dał szansy stronie – wnioskodawcy, na taką modyfikację wniosku, która uwzględniłaby argumentację organu pierwszej instancji w tym zakresie. Organ pierwszej instancji niewątpliwie naruszył tym samym przepis art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego. Stosownie bowiem do treści § 1 tego artykułu, w postępowaniu wszczętym na żądanie strony, informując o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, organ administracji publicznej jest obowiązany do wskazania przesłanek zależnych od strony, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony – co miało miejsce w tym zakresie. Przepisy art. 10 § 2 i 3 tego kodeksu stosuje się. Z kolei zgodnie z § 2 tego artykułu, w terminie wyznaczonym na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, strona może przedłożyć dodatkowe dowody celem wykazania spełnienia przesłanek, o których mowa w § 1.

Przytoczony wyżej przepis stanowi uszczegółowienie zawartej w art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego zasady czynnego udziału strony w postępowaniu, a konkretnie wynikającego z niej obowiązku umożliwienia stronie wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji. Na organ nałożony został dodatkowy obowiązek polegający na wskazaniu stronie zależnych od niej przesłanek, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z jej żądaniem (por. F. Elżanowski (w:) R. Hauser, M. Wierzbowski (red.), Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2017, wyd. 4; str. 624). Przyjęte w art. 79a kodeksu

postępowania administracyjnego rozwiązanie wzmacnia gwarancje pozytywnego rozstrzygnięcia sprawy przez ukierunkowanie czynności strony dla ustalenia stanu faktycznego sprawy. Organ obowiązany jest bowiem poinformować stronę o np. spełnieniu przesłanek, od których przepis prawa materialnego uzależnia nadanie uprawnienia, zwolnienia z obowiązku. Przepis ten umożliwia stronie przedłożenie dodatkowych dowodów w celu wykazania spełnienia przesłanek uzasadniających wydanie decyzji zgodnej z żądaniem strony (por. B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2017, wyd. 16; 508-509). Odnosić też należy, że ratio legis dodanego do kodeksu postępowania administracyjnego ustawą z dnia 7 kwietnia 2017r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 935) przepisu art. 79a jest zmobilizowanie organów administracji do wnikliwego badania merytorycznej treści żądań strony na wszystkich etapach postępowania wszczynanego na żądanie strony i zapobieganie sytuacjom, w których strona dysponuje dodatkowymi dowodami na okoliczności istotne dla wykazania zasadności jej żądania albo może je łatwo uzyskać, a z powodu braku odpowiedniej wiedzy o potrzebnych dowodach bądź o sposobie oceny wcześniej przedstawionych dowodów – nie korzysta z takiej możliwości. Może to zapobiec wydaniu negatywnego rozstrzygnięcia w sprawie oraz zaskarżeniu decyzji przez stronę i przedstawieniu tych dodatkowych dowodów dopiero na etapie postępowania odwoławczego. W tym kontekście niewystarczające jest informowanie strony o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań (por. uzasadnienie projektu ustawy z dnia 7 kwietnia 2017r., Sejm VIII kadencji, druk sejmowy Nr 1183, dostępny na stronie internetowej Sejmu RP www.sejm.gov.pl). Powiązanie konstrukcji obowiązku przewidzianego w art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego z obowiązkiem ustanowionym w art. 10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego wyraża się, po pierwsze, poprzez jednoczesną ich realizację w jednym zawiadomieniu kierowanym do strony, a po drugie - poprzez ustanowienie jednolitego terminu do zajęcia przez stronę stanowiska zarówno w kwestii zgromadzonego materiału dowodowego, jak i informacji organu sformułowanej na podstawie art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego (por.: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 1 lutego 2018r., sygn. akt II SA/Po 975/17 i powołane tam piśmiennictwo, dostępny na stronie internetowej Centralnej Bazy Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Tym samym stwierdzić należy, że w trakcie postępowania organ pierwszej instancji naruszył zasady postępowania administracyjnego, a w szczególności wcześniej już przytoczone art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego, co wyżej zostało już przedstawione.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji winien ww. kwestie dogłębnie wyjaśnić.

Kolegium zauważa dalej, że zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Przedsięwzięcie polegające na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na działkach 1989/274, 1992/274 oraz 1994/273 przy ul. Legnickiej w Chorzowie”. W treści uzasadnienia tej decyzji organ pierwszej instancji wskazał, że: „(...) Zgodnie z kartą informacyjną przedsięwzięcia planowana inwestycja ma polegać na uruchomieniu w Chorzowie przy ul. Legnickiej, na terenie nieruchomości o numerach ewidencyjnych 1989/247, 1992/274 oraz 1994/273, punktu zbierania i przetwarzania odpadów. (...)” Przy czym pismem z dnia 26 lipca 2022r. inwestor uzupełnił wniosek, który zainicjował postępowanie w sprawie, zawarty w piśmie z dnia 20 czerwca 2022r., zatytułowanym: „Wniosek o uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, i w piśmie tym skorygował nazwę przedsięwzięcia na: „Przedsięwzięcie polegające na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów przy ul. Legnickiej w Chorzowie”, i

wskazał, że ma ono objąć działki o numerach ewidencyjnych: 1989/274, 1992/274, 1994/273, 1993/274 i 1995/273 oraz nadesłał dodatkowe dokumenty. Na powyższe okoliczności wskazał również z złożonym odwołaniu pełnomocnik odwołującej się strony.

Kwestie te, które de facto dotyczą istotnego elementu przedmiotowego postępowania, zostały jednak całkowicie zignorowane przez organ pierwszej instancji w toku prowadzonego postępowania. Organ pierwszej instancji w żaden sposób ich nie wyjaśnił i nie zbadał faktycznego przedmiotu ww. przedsięwzięcia. De facto, w świetle powyższego, stwierdzić należy, że organ pierwszej instancji zaskarżoną decyzją orzekał w odniesieniu do innego przedsięwzięcia, niż to dla którego strona wniosła o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia.

Tym samym w tym zakresie organ pierwszej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego w celu prawidłowego zebrania całego materiału dowodowego w sprawie i dokonania wszystkich niezbędnych ustaleń w sprawie i tym samym naruszył wcześniej już przywołane przepisy postępowania administracyjnego, a to art. 7 i art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 80 tego kodeksu.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji winien ww. uchybienie usunąć.

Kolegium zauważa również dalej, że pismem z dnia 26 września 2022r., zatytułowanym: „Wniosek o zawieszenie postępowania”, inwestor wystąpił do organu pierwszej instancji (wówczas jeszcze Prezydenta Miasta Chorzowa) o zawieszenie postępowania administracyjnego w sprawie. Następnie pismem z dnia 2 grudnia 2022r., zatytułowanym: „Wniosek o zawieszenie postępowania”, inwestor raz jeszcze do organu pierwszej instancji (już do Prezydenta Miasta Myslowice) o zawieszenie postępowania administracyjnego w sprawie.

Przy czym organ pierwszej instancji nie rozpatrzył ww. wniosków przed zakończeniem postępowania w sprawie.

Tym samym organ pierwszej instancji również naruszył zasady postępowania administracyjnego oraz pozbawił stronę prawa do czynnego udziału w prowadzonym postępowaniu.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji uchybienie to winien usunąć i przed wydaniem decyzji rozpatrzeć ww. wnioski o zawieszenie postępowania.

Kolegium wskazuje również dalej, że do decyzji organu pierwszej instancji nie została dołączona charakterystyka przedsięwzięcia. Kolegium zauważa, że charakterystyka przedsięwzięcia – stosownie do treści przepisu art. 82 ust. 3 ww. ustawy – stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W świetle ww. przepisu jest zatem w niezbędnym elementem każdej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, której wydanie było poprzedzone przeprowadzeniem oceny oddziaływania na środowisko.

W świetle powyższego również uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie odpowiada przepisom prawa. Nie zawiera ono bowiem prawidłowego uzasadnienia faktycznego w którym zostałyby przedstawione motywy wydanego rozstrzygnięcia i w którym zostałyby wskazany i oceniony całościowo materiał dowodowy zebrany w sprawie ani prawidłowego uzasadnienia prawnego decyzji i przez to nie może ono zostać uznane za prawidłowo sporządzone. Organ pierwszej instancji naruszył tym samym przepis art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego. Stosownie do treści art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego uzasadnienie faktyczne powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej; zaś uzasadnienie prawne powinno zawierać wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z

przytoczeniem przepisów prawa. Organ pierwszej instancji nie dopełnił wymogów prawidłowego uzasadnienia decyzji, czym naruszył ww. przepis prawa.

Prawidłowe uzasadnienie decyzji administracyjnej konieczne jest zwłaszcza w kontekście zasady ogólnej postępowania administracyjnego ujętej w art. 11 kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z treścią tego przepisu organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwianiu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez stronę decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu.

Kolegium przypomina również, że zgodnie z treścią art. 8 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej obowiązane są prowadzić postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, a w myśl art. 9 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Działanie organu pierwszej instancji w tym zakresie wskazuje na naruszenie ww. zasad.

Kolegium zauważa dalej, że w podstawie prawnej zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji wskazał przepisy art. 104 kodeksu postępowania administracyjnego, nie precyzując która z jednostek redakcyjnych ww. artykułu znajdzie zastosowanie w przedmiotowej sprawie. Poprzez niepełne wskazanie podstawy prawnej organ pierwszej instancji naruszył zatem art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 8 kwietnia 1999r., sygn. akt: III SA 8192/98, wskazał, że: „(...) Podstawa prawna decyzji administracyjnej musi być powołana dokładnie, a więc ze wskazaniem mających zastosowanie w sprawie przepisów zarówno prawa formalnego, jak i materialnego, wraz z powołaniem źródeł jego publikacji. Decyzja, w której nie podano podstawy prawnej, jest wadliwa, nawet jeśli taka podstawa prawna w rzeczywistości istnieje.” (Lex Nr 46242). Ten sam Sąd w wyroku z dnia 10 października 2007r., sygn. akt: II GSK 177/07, wskazał, że: „(...) Podstawa prawna decyzji administracyjnej musi być powołana dokładnie, a więc ze wskazaniem mających zastosowanie w sprawie przepisów prawa materialnego i formalnego, wraz z podaniem źródeł jego publikacji. W sytuacji gdy dany artykuł dzieli się na kilka ustępów, podzielonych również na litery, brak wskazania który z ustępów tego przepisu znajduje w sprawie zastosowanie, narusza ten wymóg (...)” (Lex Nr 399157).

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji będzie zobowiązany uchybienie to usunąć.

Kolegium zauważa również, że nowy tekst jednolity kodeksu postępowania administracyjnego został opublikowany w Dz. U. z 2024r. pod poz. 572. Z kolei nowy tekst jednolity ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko został opublikowany w Dz. U. z 2024r. pod poz. 1112, co winien również uwzględnić organ pierwszej instancji ponownie orzekając w sprawie.

Ponownie rozpatrując sprawę organ pierwszej instancji będzie obowiązany również do usunięcia tego uchybienia.

Mając na uwadze powyższe Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że w sprawie wystąpiło naruszenie przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W takim przypadku, stosownie do postanowień art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego zachodzi konieczność uchylecia zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ. W świetle ww. przepisu prawa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji w sytuacji, gdy

zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ drugiej instancji powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W związku z powyższym Kolegium wskazuje, że ponownie rozpatrując przedmiotową sprawę organ pierwszej instancji winien usunąć wszelkie uchybienia, które w niniejszej decyzji wskazał organ odwoławczy. W pierwszej kolejności organ pierwszej instancji, w toku ponownego rozpatrywania sprawy, winien raz jeszcze przeprowadzić postępowanie dowodowe w zakresie wskazanym przez Kolegium. W trakcie postępowania powinien zapewnić stronom i ich pełnomocnikom czynny udział we wszystkich czynnościach w sprawie oraz rozpatrzyć wnioski procesowe przez nich składane. W dalszej kolejności powinien zaś, w oparciu o całość materiału dowodowego zgromadzonego w trakcie postępowania, wydać rozstrzygnięcie w sprawie – biorąc pod uwagę brzmienie przepisu prawa materialnego lub procesowego, w oparciu o który wyda rozstrzygnięcie. W oparciu o dokonane ustalenia dowodowe powinien wydać rozstrzygnięcie zawierające wszystkie prawem wymagane elementy, w tym prawidłowe uzasadnienie faktyczne i prawne. W wydanym rozstrzygnięciu organ pierwszej instancji winien również wyjaśnić przesłanki, którymi kierował się przy jego podejmowaniu oraz ustosunkować się do wszelkich uwag podniesionych w trakcie postępowania a także prawidłowo określić podstawę prawną orzeczenia. W trakcie ponownego badania sprawy winien przeanalizować wszelkie uwagi podnoszone przez odwołującą się stronę i rozważyć je w wydanej przez siebie decyzji.

Odnosząc się z kolei do treści odwołania inwestora – spółki RECYKLING SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie – reprezentowanego przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Łukasza Strzelca, zawartego w piśmie z dnia 17 września 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Mysłowice z dnia 16 lutego 2024 znak sprawy OS – I.6220.38.2022.SS w sprawie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla „Przedsięwzięcia polegającego na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na działkach 1989/274, 1992/274 oraz przy ul. Legnickiej w Chorzowie””, od decyzji organu pierwszej instancji Nr OS – I.6220.38.2022.SS z dnia 16 lutego 2024r., Kolegium zauważa, że w części podzieliło argumenty zawarte w ww. odwołaniu. Przy czym podniesione w ww. odwołaniu argumenty i okoliczności dotyczące merytorycznego rozpatrzenia sprawy będą wymagały zbadania przez organ pierwszej instancji w ponownie prowadzonym postępowaniu. Z uwagi bowiem na naruszenie prawa, jakiego dopuścił się organ pierwszej instancji w toku postępowania, Kolegium nie ma możliwości wydania decyzji merytorycznej, lecz jest zmuszone do wydania decyzji kasacyjnej i uchylenia w całości zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. W ramach tego postępowania organ pierwszej instancji będzie zobowiązany do ponownego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, co już wyżej zostało wskazane. Ustosunkowanie się zatem do argumentów podniesionych w ww. odwołaniach na tym etapie postępowania byłoby wkroczeniem w kompetencje organu pierwszej instancji, który zobowiązany jest do przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego w sprawie. Ustosunkowanie się do nich w postępowaniu odwoławczym oznaczałoby wkroczenie w kompetencje organu pierwszej instancji.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. a, b i c ww. ustawy oraz art. 85 ust. 3 tej ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczone na

stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Na niniejszą decyzję nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jednak strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 935).

Wniesienie sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 100 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 935).

CZŁONEK Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach	CZŁONEK Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach	CZŁONEK Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach
Robert Nowicki (na oryginale właściwy podpis)	Katarzyna Stebnicka (na oryginale właściwy podpis)	Anna Gwizdał – Świętoń (na oryginale właściwy podpis)

Otrzymują:

1. Radca prawny Pan Łukasz Strzelec – pełnomocnik spółki RECYKLING SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie
Adres dla doręczeń:
Kancelaria Radcy prawnego Łukasz Strzelec
ul. Słowackiego 41/43/7; 40 – 093 Katowice
2. Gmina Chorzów
ul. Rynek 1; 41 – 500 Chorzów
3. Pozostałe strony – w trybie art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko
4. Prezydent Miasta Mysłowice
ul. Powstańców 1; 41 – 400 Mysłowice
z aktami sprawy
5. aa